

Kriminalstatistik

2007

Criminal Statistics
Official Statistics of Sweden

Brottsförebyggande rådet
Box 1386
111 93 Stockholm
Tfn 08-401 87 00
Fax 08-411 90 75
www.bra.se
e-post info@bra.se

Denna bok kan beställas i
bokhandeln eller hos
Fritzes Kundservice
106 47 Stockholm
Tfn 08-690 91 90
Fax 08-690 91 91
e-post order.fritzes@nj.se
eller laddas ner på webbsidan
www.bra.se/publikationer

Tidigare publicering

Publikationen Narkotikastatistik
utges av Brottsförebyggande rådet i
serien Sveriges officiella statistik.
Mellan åren 1993 och 1995 redovisades
statistiken i publikationen Kriminal-
statistik. Före år 1993 presenterades
statistiken i serien statistiska meddelanden.

© Brottsförebyggande rådet 2008
Information och förlag
Redaktör: Leif Petersson
ISSN 1100-6676
ISBN 978-91-86027-02-5
Tryck: Edita Västerås 2008

Brottsförebyggande rådet
(National Council for Crime Prevention)
P.O. Box 1386
SE-111 93 Stockholm
SWEDEN
Telephone +46-8-401 87 00
Telefax +46-8-411 90 75
www.bra.se
e-mail info@bra.se

Additional copies of this publication
can be ordered through
Fritzes Kundservice
SE-106 47 Stockholm
SWEDEN
Telephone +46-8-690 91 90
Telefax +46-8-690 91 91
e-mail order.fritzes@nj.se
or you can download it from the
website www.bra.se/publikationer

Previous publication

Narcotic drugs statistics is an annual report
published by the National Council for Crime
Prevention in the series Official Statistics
of Sweden. Between 1993 and 1995, the
statistics was published in the publication
Criminal statistics. Before 1993, the
statistics was presented in the series Statistical
Reports.

© Brottsförebyggande rådet 2008
Information and publishing
Editor: Leif Petersson
ISSN 1100-6676
ISBN 978-91-86027-02-5
Printing: Edita Västerås 2008

Förord

Brottsförebyggande rådet (Brå) ansvarar sedan den 1 juli 1994 för den officiella kriminalstatistiken.

Publikationen Kriminalstatistik, som utkommer varje år, ger en samlad redovisning av den officiella kriminalstatistiken. I årets publikation har en del mindre strukturella förändringar gjorts för att öka tillgängligheten för läsarna. Förändringarna innebär bland annat att sammanfattningar i punktform har lagts in i början av varje kapitel och vid vissa figurer. Dessutom finns en anvisning *När du tolkar statistiken Tänk på att...* i inledningen till varje kapitel. I övrigt har Kriminalstatistik 2007 i allt väsentligt samma utformning som den närmast föregående.

För att kunna redovisa det faktiska antalet begångna brott avseende dödligt våld, har Brå gjort special-

studier av underlaget till statistiken sedan år 2002. Resultatet från dessa studier finns redovisat under avsnittet om anmälda brott. I statistiken över anmälda mord och dråp redovisas i allmänhet händelser med dödlig utgång, som behöver utredas för att man misstänker att ett mord eller dråp kan ha begåtts.

Publikationen har utarbetats av en arbetsgrupp inom Brå:s statistikenhet med Leif Petersson som redaktör.

Stockholm i augusti 2008

Jan Andersson
Generaldirektör

Gabriella Bremberg
Enhetschef

Innehåll

Contents

Inledning.....	7
Introduction	
Läsanvisningar och teckenförklaring till tabellerna	9
Instructions for reading and key to the signs	
Sammanfattning och översikt av rättsprocessen år 2007.....	13
Summary and outline of the judicial process 2007	
English summary. Criminal statistics 2007	16
Kapitel 1. Anmälda brott	23
Chapter 1. Reported offences	
Kapitel 2. Uppklarade brott	69
Chapter 2. Cleared-up offences	
Kapitel 3. Personer misstänkta för brott	102
Chapter 3. Persons suspected of offences	
Kapitel 4. Personer lagförda för brott	134
Chapter 4. Persons found guilty of offences	
Kapitel 5. Kriminalvård	202
Chapter 5. The Prison and Probation Service	
Kapitel 6. Återfall i brott	239
Chapter 6. Recidivism	
Bilaga. Definitioner och begrepp	259
Appendix. Definitions and conceptions	
Ytterligare rättsstatistik.....	267
Further judicial statistics	

Inledning

Introduction

Den statistik som presenteras i föreliggande publikation är Sveriges officiella kriminalstatistik. Officiell statistik är sådan statistik, som regleras i lagen (2001:99) och förordningen (2001:100) om den officiella statistiken. Med utgångspunkt i bestämmelser i förordningen indelas kriminalstatistiken i anmälda brott, uppklarade brott, personer misstänkta för brott, personer lagförda för brott, kriminalvård och återfall i brott.

Officiell statistik ska finnas för allmän information, utredningsverksamhet och forskning. Den ska vara objektiv och allmänt tillgänglig.

Publikationens innehåll

Statistiken presenteras i sex kapitel uppdelat på anmälda brott, uppklarade brott, personer misstänkta för brott, personer lagförda för brott, kriminalvård och återfall i brott. Varje kapitel i Kriminalstatistik 2007 inleds med en *sammanfattning* i punktform av resultaten som redovisas i kapitlet. Därefter kommer en *inledning* med en kort beskrivning av statistikunderlaget och innehållet i kapitlet samt upplysning om vad man ska tänka på när man tolkar statistiken. I varje kapitel redovisas därefter relevant information om utveckling och brottsstruktur med mera i text- och diagramform. Textavsnittet i kapitlen avslutas med en beskrivning av statistikens innehåll avseende definitioner, insamlings- och bearbetningsrutiner samt jämförbarhet över tid. I slutet av varje kapitel redovisas statistiken i sammanfattande tabeller.

I kapitel 1 *Anmälda brott* redovisas uppgifter om anmälda brott fördelade efter brottstyp, månad för anmälan, antal brott och region. I en tabell redovisas även antalet anmälda fall och antal brott per 100 000 av medelfolkmängden.

I kapitel 2 *Uppklarade brott* redovisas uppgifter om brott som klarats upp fördelade efter brottstyp och uppklaringsgrund. Även uppgifter om uppklaringsprocent och personuppklaringsprocent redovisas.

I kapitel 3 *Personer misstänkta för brott* redovisas antalet personer som misstänkts för brott fördelade efter kön, ålder, brottstyp och antalet brott personen misstänkts för under året. Även de misstänkta personernas brottsdeltagande redovisas. Vidare redovisas

antalet anhållanden, häktningsframställningar och häktade personer.

I kapitel 4 *Personer lagförda för brott* redovisas uppgifter om personer som fällts till ansvar i brottmål vid tingsrätt, personer som godkänt strafföreläggande och personer som meddelats åtalsunderlåtelse. Dessutom redovisas personer som godkänt föreläggande om ordningsbot. Personerna redovisas efter brottstyp, påföljd och fängelsestid samt efter kön, ålder och region.

I kapitel 5 *Kriminalvård* redovisas uppgifter om personer som verkställt påföljder inom kriminalvården. Tabellerna innehåller uppgifter om beläggningssituationen vid kriminalvårdsanstalter och häkten, antal personer som intagits i anstalt respektive frigivits från anstalt, rymningar och permissioner samt övervakningar inom frivården. Personerna redovisas efter brottstyp, strafftidens längd, kön och ålder.

I kapitel 6 *Återfall i brott* redovisas uppgifter om personer som lagförts för brott och som återfallit i brott, vilket konstaterats genom en ny lagföring. Personerna som återfallit i brott redovisas efter brott, påföljd, kön, ålder och antal tidigare lagföringar. Statistiken redovisar återfall i brott för en ett- och en treårig uppföljningsperiod.

För att underlätta tolkningen av statistiken innehåller publikationen läsanvisningar med kvalitetsdeklaration och teckenförklaringar till tabellerna, sammanfattning och översikt över rättsprocessen samt en bilaga med definitioner och begrepp.

Publicering av kriminalstatistik

Statistik över personer lagförda för brott och kriminalvårdsstatistik finns från och med 1830-talet och statistik över brott som anmäls till polisen sedan år 1950. Kriminalstatistiken framställs årligen. Statistiken över anmälda brott produceras även månadsvis.

Den statistik som redovisas i föreliggande publikation är ett urval av all producerad statistik. Utförligare statistik finns att beställa från Brottsförebyggande rådet (Brå). Kriminalstatistik finns även tillgänglig på Brå:s webbplats, www.bra.se. Där presenteras bland annat olika tidsserier och preliminär månadsstatistik

över anmälda brott. Lokal statistik (län, kommun och stadsdelar¹) över anmälda brott går att söka i en interaktiv databas på Brå:s webbplats.

Utförligare uppgifter om personer lagförda för narkotikabrott publiceras i en separat publikation.

Att tolka statistiken

Den officiella kriminalstatistiken beskriver den brottslighet som kommer till myndigheternas kännedom. Ett stort antal brott anmäls aldrig. När man använder den officiella statistiken, är det därför viktigt att läsa den på rätt sätt. Detta förutsätter kunskaper om hur den är uppbyggd. För ytterligare kunskap om kriminalstatistiken hänvisas till skriften *Konsten att läsa statistik om brottslighet* som kan

beställas hos bokhandeln eller Fritzes kundservice (se s. 2 för adress). Den senaste versionen av rapporten utgavs år 2006.

I denna rapport ges kortfattade beskrivningar av hur olika brottstyper utvecklats över tiden. Däremot finns inga analyser eller förklaringar till vilka faktorer som kan ha påverkat utvecklingen. Sådana analyser och tolkningar finns bland annat i Brå:s rapport *Brottsutvecklingen i Sverige* (finns även på Brå:s webbplats), som utges vart tredje år. Där analyseras utvecklingen för de viktigaste brottskategorierna. Nästa rapport i serien kommer att publiceras i november 2008. Dessutom ger Brå kontinuerligt ut rapporter med analyser av brottsligheten och de kriminalpolitiska och förebyggande åtgärder som vidtas.

¹ Statistik på stadsdelsnivå finns endast för Stockholms, Malmös och Göteborgs kommuner.

Läsanvisningar och teckenförklaringar till tabellerna

Instructions for reading and key to the signs

Läsanvisningar

Instructions for reading

Att läsa tabellerna

De flesta tabeller redovisar brottstyp. Brottstyperna redovisas oftast i hierarkiskt uppbyggda grupper och undergrupper som markeras med hjälp av fet och kursiverad stil samt indragningar. Lagtextens indelning är vägledande för grupperingen. Varje undergrupp kan summeras till närmast högre nivå. Exempelvis tillhör brott mot brottsbalken den högsta nivån (markerat med fet stil) och ingår därmed i summan av samtliga brott:

SAMTLIGA BROTT	1 500
Brott mot brottsbalken	600
3–7 kap. <i>Brott mot person</i>	100
8–12 kap. <i>Brott mot förmögenhet</i>	300
13–15 kap. <i>Brott mot allmänheten</i>	150
16–20 kap. <i>Brott mot staten</i>	50
Brott mot trafikbrottslagen	400
Brott mot narkotikastrafflagen	300
Brott mot övriga specialstraffrättsliga författningar	200

I några tabeller visas inte alla brottstyper inom en viss brottsgrupp. Detta anges med ”därav” och betyder att uppgifterna inte kan summeras så som beskrivits ovan.

Den ovan beskrivna summeringen av brottstyper kan inte heller tillämpas i tabeller över misstänkta personer eller i de tabeller över lagförda personer där nettoredovisning tillämpas. I dessa tabeller redovisas en person endast en gång för varje brottstyp under redovisningsperioden (netto per rad). En person kan dock förekomma som misstänkt respektive lagförd för flera olika brottstyper i en tabell. Därför blir summan av antalet personer för de olika brottstyperna (raderna) större än nettoantalet misstänkta respektive lagförda personer för samtliga brott.

Jämförelse mellan tabellerna

De olika statistikområdena innehåller uppgifter från olika delar av rättsväsendet. Uppgifter om anmälda brott kommer huvudsakligen från polisen medan uppgifter om personer lagförda för brott kommer från åklagarmyndigheterna och domstolarna. Trots detta kan det vara svårt att få en bild av vad som händer med de anmälda brotten under den rättsliga processen utifrån de olika statistikområdena. Detta beror bland annat på att man inom de olika statistikområdena använder olika redovisningssätt.

Olika objekt

Statistiken över anmälda brott och lagförda personer redovisar helt olika typer av objekt. Statistiken över anmälda och uppklarade brott utgår från brottet medan lagföringsstatistiken utgår från den eller de personer som begått brottet. Exempelvis blir uppgifter om strafförelägganden och åtalsunderlåtelse som redovisas i såväl statistiken över uppklarade brott som i statistiken över personer lagförda för brott olika. Skillnaden beror bland annat på att i uppklaringsstatistiken räknas antal brott, medan antal personer räknas i lagföringsstatistiken. Detta kan ge olika antal eftersom en person kan ha begått flera brott eller ett brott kan ha begåtts av flera personer.

Olika summor och detaljnivå

Brottsstatistiken (anmälda brott, uppklarade brott och misstänkta personer) och lagföringsstatistiken redovisar olika stora delar av det kriminaliserade området. Lagföringsstatistiken täcker samtliga kriminaliserade handlingar medan brottsstatistiken täcker ett urval av dessa handlingar. I brottsstatistiken redovisas till exempel inte förseelser mot vägtrafikungörelsen.

För flera enskilda brottstyper är det däremot möjligt att redovisa antalet lagförda personer och antalet anmälda brott. I båda fallen bygger redovisningen på lagarnas (främst brottsbalkens) disposition. Vissa skillnader förekommer dock i detaljeringsgrad. I brottsstatistiken redovisas i vissa fall offrets ålder och kön, medan enbart lagrummen redovisas i lagföringsstatistiken. Misshandel mot kvinna respektive man kan exempelvis inte särskiljas i lagföringsstatistiken.

Olika definitioner och enheter

Misstänkta personer, lagförda personer och personer inskrivna eller intagna i kriminalvården definieras på olika sätt. En person som *misstänkts* för flera brott under ett år redovisas endast som en person i statistiken över misstänkta personer. En person som *lagförts* vid flera tillfällen under ett år redovisas däremot som en person för varje lagföringstillfälle. I kriminalvårdsstatistiken redovisas personer som tagits in i kriminalvårdsanstalt under ett år eller personer som var intagna vid en viss tidpunkt (beläggning).

Redovisningen av utdömda påföljder enligt lagföringsstatistiken och påbörjade verkställigheter av påföljder enligt kriminalvårdsstatistiken skiljer sig definitionsmässigt åt. *Lagföringsstatistiken* redovisar fällande domar i tingsrätt utan hänsyn till om domen ändrats i högre rättsinstans, medan *kriminalvårdsstatistiken* redovisar påbörjade verkställigheter, vilket innebär att domen har vunnit laga kraft.

Strafftider vid fängelse redovisas olika i lagföringsstatistiken och kriminalvårdsstatistiken. Fängelsestraff som avtjänas i form av intensivövervakning med elektronisk kontroll redovisas inte i kriminalvårdsstatistiken som intagna i anstalt, men ingår i lagföringsstatistiken som dömda till fängelse. Eftersom utdömda fängelsestraff som avtjänas med intensivövervakning, vanligtvis är korta, blir skillnaderna mellan strafftider i lagföringsstatistiken och kriminalvårdsstatistiken störst för korta strafftider.

Tidsförskjutningar

Brottsredovisningen i de olika statistikprodukterna avser inte alltid samma brott. Ett brott som anmäls under ett år behöver inte klaras upp eller leda till lagföring under samma statistikår. Tidsintervallet mellan dom och påbörjad verkställighet av den kan också variera.

Jämförelse med internationell statistik

Jämförelser utifrån brottsstatistiken av brottslighetens omfattning i olika länder bör göras med försiktighet, eftersom statistiken har olika uppbyggnad i olika länder. Kriminalstatistiken återspeglar inte bara brottslighetens nivå, utan påverkas också av rättsliga och statistiska förhållanden samt benägenheten att anmäla och registrera brott. Dessa faktorer kan skilja sig åt mellan olika länder. Det finns ingen internationell standard för hur statistiken ska produceras och presenteras, vilket försvårar internationella jämförelser.

De rättsliga förhållanden som påverkar statistiken är till exempel hur brott definieras i lagstiftningen samt regler och riktlinjer för polisens och åklagarens arbete.

Till de statistiska förhållanden som påverkar redovisningen hör principerna för när ett brott redovisas i statistiken. I vissa länder statistikförs endast sådana brott, som efter utredning kan betecknas som brott eller där det finns tillräcklig bevisning för brott. I den svenska statistiken redovisas varje händelse som anmäls som ett brott, även om det senare visar sig inte vara brott.

Varje land har egna principer för vad som registreras vid brottsliga gärningar. I vissa länder registreras bara det grövsta brottet, även om flera brott begåtts vid samma tillfälle. I Sverige däremot, registreras i princip samtliga brott som begåtts vid samma tillfälle.

Sättet att räkna antal brott skiljer sig också åt mellan olika länder. Flera brott av samma typ mot samma offer räknas statistiskt i vissa länder som ett brott, till skillnad från i Sverige där vanligtvis varje brott räknas.

Den statistiska kategoriseringen av olika typer av händelser varierar. Detta gäller till exempel försök till brott, som i Sverige vanligtvis redovisas tillsammans med de fullbordade brotten. I vissa andra länder redovisas försöksbrotten separat eller omfattas inte alls av statistiken.

Statistiken påverkas även av allmänhetens benägenhet att anmäla brott, polisens insatser och prioriteringar. Även detta kan variera mellan olika länder, vilket försvårar jämförbarheten mellan länderna.

En alternativ statistikälla för internationella jämförelser av brottsligheten är den internationella brottsofferstudien, The International Crime Victimization Survey (ICVS). Resultatet från denna studie redovisas i Sverige i Brå:s rapport 2001:18 *Brottsligheten i olika länder*.

Kvalitet

Statistiken som presenteras är totalundersökningar med syfte att redovisa och beskriva de brott som kommit till polisens och rättsväsendets kännedom. Trots detta representerar inte statistiken några exakt fastställda värden. Statistikens tillförlitlighet och jämförbarhet över tid påverkas av många olika faktorer. Nedan följer en beskrivning av några olika förhållanden som påverkar tillförlitligheten i de uppgifter som utgör underlag för statistiken.

Statistik och faktisk brottslighet

Statistiken beskriver inte den faktiska brottsligheten, men används ibland som underlag för att bedöma nivån, strukturen och utvecklingen av den faktiska brottsligheten. Tillförlitligheten hänger samman med relationen mellan anmäld och faktisk brottslighet.

Relationen mellan polisanmäld brottslighet och faktisk brottslighet varierar för olika brottstyper. Till följd av förändringar i till exempel allmänhetens och olika institutioners benägenhet att anmäla brott eller förändringar i polisverksamhetens omfattning och inriktning kan relationen mellan anmäld brottslighet och faktisk brottslighet variera från en tid till en annan och mellan olika orter eller regioner, vilket försvårar tolkningen av statistiken.

För vissa brottstyper, som till exempel trafikbrott och narkotikabrott, finns ett direkt samband mellan polisens insatser och antalet anmälda brott. För dessa brott är det därför särskilt svårt att dra slutsatser om den faktiska brottsligheten.

Statistik och faktiskt antal gärningsmän

Statistiken över misstänkta och lagförda personer beskriver endast de gärningsmän som kommer till rättsväsendets kännedom. Detta innebär att de grupper av gärningsmän som har hög upptäcktsrisk kan bli överrepresenterade. Brottaktiva personer kan till exempel vara något överrepresenterade i statistiken eftersom risken att bli upptäckt och fälld för ett brott ökar ju fler brott personen begår. Tolkningen av statistiken försvåras av att upptäcktsrisken för olika grupper och brott kan ha förändrats över tid.

Indata och statistikrutiner

Förändringar av rutiner i samband med rapportering, bearbetning och redovisning av statistiken påverkar statistikens innehåll. Förändringar i den rapporte-

rande myndighetens ärendesystem kan ibland leda till förändrade rutiner för hanteringen av ett ärende, vilket i sin tur kan påverka statistiken.

Felrapportering, ofullständiga uppgifter, för sent inkomna ärenden och variationer i kvaliteten för vissa variabler, är faktorer som kan medföra osäkerhet vid tolkning av statistiken. För att minimera felet utförs alltid olika rimlighetskontroller innan uppgifterna lagras i statistikdatabasen. En slutlig kontroll genomförs dessutom efter det att statistiktabellerna har framställts.

Ett mindre antal uppgifter kommer in till Brå efter det att statistiken har framställts och faller därför bort från statistikredovisningen.

När polisen ska kategorisera brott kan det uppstå rubricerings- och gränsdragningsproblem. Uppgifterna om omständigheterna vid det anmälda brottet kan till exempel vara otillräckliga. Vidare kan det vara svårt att avgränsa olika svårighetsgrader av ett brott från varandra, till exempel misshandel och grov misshandel. Gränsdragningen mellan olika typer av brott kan variera över tid och mellan olika polismyndigheter.

Skillnader kan förekomma mellan olika polismyndigheter i deras tillämpning av anvisningarna för kategorisering och antalsräkning av brott. Det har varit särskilt svårt att skapa en enhetlig praxis för antalsräkning av till exempel narkotikabrott.

Förändringar inom rättsväsendet

Verksamheten hos de olika myndigheterna inom rättsväsendet förändras över tid. Förändringarna kan bero på ändringar i lagstiftningen, förändringar i påföljdssystemet, omorganisationer inom rättsväsendet eller andra förändringar i rättsväsendets insatser, resurser eller praxis. Allt detta kan påverka statistiken.

Teckenförklaringar till tabellerna

Key to the signs

–	Noll	Nil
0	Mindre än 0,5 av enheten	Less than half of unit
..	Ingen uppgift tillgänglig	Not available
.	Ingen adekvat uppgift finns	Not applicable

Sammanfattning och översikt över rättsprocessen år 2007

Summary and outline of the judicial process 2007

Anmälda brott

I statistiken över anmälda brott redovisas brott som anmälts till och registrerats av polis, tull, åklagare eller Ekobrottsmyndigheten i Sverige under redovisningsperioden. Det totala antalet anmälda brott redovisas, det vill säga även händelser som efter utredning visar sig inte vara brott, eller där brott inte kan styrkas.

År 2007 anmäldes drygt 1 306 000 brott. Jämfört med år 2006 var det en ökning med 7 procent. Närmare två tredjedelar av ökningen berodde på en ökning av antalet anmälda skadegörelse- och bedrägeribrott. Våldsbrotten ökade med 7 procent, medan tillgrepps- och stöldbrotten minskade med 1 procent.

Sedan år 1975 har de anmälda brotten ökat med drygt 70 procent. Den största ökningen skedde fram till år 1990. Därefter har nivån totalt sett varit relativt stabil, men olika brottstyper har haft olika utveckling. De anmälda våldsbrotten (brott mot liv och hälsa) har ökat under de senaste decennierna medan tillgrepps- och stöldbrotten minskat.

Uppklarade brott

Antalet uppklarade brott är ett mått på de brottsutredande myndigheternas arbete med att ”åtgärda och klarlägga” de brottsanmälningar som kommer in. Om en person kan bindas till brottet blir det personuppklarat, medan det blir tekniskt uppklarat om brottsutredningen leder till beslut om en annan typ av klarläggande. Exempel på sådana beslut är att det inte kan styrkas att ett brott begåtts eller att den misstänkta personen är minderårig (under 15 år).

År 2007 klarades cirka 436 000 brott upp, vilket är en ökning med 5 procent jämfört med år 2006. De personuppklarade brotten minskade med 1 procent och de tekniskt uppklarade brotten ökade med 11 procent.

Antalet uppklarade brott har ökat med 57 procent från år 1975. De ökade från mitten av 1970-talet till början av 1980-talet. Därefter minskade de fram till mitten av 1990-talet för att återigen öka. År 2007 har det högsta antalet uppklarade brott under hela perioden 1975–2007.

Uppklaringsprocenten, det vill säga antalet uppklarade brott i relation till antalet anmälda brott, minskade med knappt en procentenhet till 33 procent år 2007. Personuppklaringsprocenten – antalet personuppklarade brott i relation till antalet anmälda brott – minskade också med 1 procentenhet till 16 procent.

Uppklaringsprocenten har sjunkit från en nivå på drygt 35 procent under mitten av 1970-talet till runt 25 procent under mitten av 1990-talet. Under de senaste åren har den åter ökat successivt till 33 procent år 2007. Personuppklaringsprocenten, som särredovisats sedan år 1995, har legat på relativt jämn nivå under hela perioden, med i genomsnitt 16 procent. Den tekniska uppklaringsprocenten har ökat under perioden 1995–2007, från 8 till 17 procent.

Misstänkta personer

De personer som redovisas i statistiken över misstänkta personer är, enkelt uttryckt, starkt misstänkta för brott. De har ansetts vara ”skäligen misstänkta” och efter genomförd utredning har polisen eller åklagaren dessutom ansett att brottsmisstanken kvarstår. Ungdomar som inte är straffmyndiga (under 15 år) redovisas dock inte i statistiken över misstänkta personer.

År 2007 registrerades drygt 112 000 personer som skäligen misstänkta för brott. Det är en ökning med 38 procent sedan år 1975. Relaterat till folkmängden har antalet misstänkta personer inte ökat i lika stor utsträckning, eftersom befolkningen också har ökat. Jämfört med år 2006 ökade antalet misstänkta personer med 2 procent.

Lagförda personer

Statistiken över personer lagförda för brott redovisar de personer som av domstol (tingsrätt) eller åklagare befunnits skyldiga till brott.

År 2007 lagfördes cirka 125 200 personer. Drygt hälften, 62 400 personer, dömdes för brott i domstol medan de övriga, 62 800 personer, lagfördes genom åklagarbeslut. Jämfört med år 2006 ökade antalet lagförda personer med närmare 5 procent år 2007.

Årets uppgång innebär att såväl antalet lagföringar totalt sett, som antalet domslut, uppnår den högsta noteringen hittills under 2000-talet.

Sett i ett längre perspektiv, sedan år 1975, har antalet personer som lagförts för brott mer än halverats. En större del av minskningen inträffade redan i slutet på 1970-talet i samband med att fylleri avkriminaliserades. Därefter är det framför allt antalet personer som fått strafförelägganden som minskat. Det beror dels på ökade möjligheter att förelägga ordningsbot (som inte ingår i begreppet lagförda personer), dels på en nedgång av antalet uppklarade brott i synnerhet under åren 1994–1996.

Kriminalvård

I statistiken över kriminalvården redovisas uppgifter om personer inskrivna i kriminalvårdsanstalt den 1 oktober och antalet personer som tas in i kriminalvårdsanstalt under ett kalenderår samt uppgifter om personer som är aktuella inom kriminalvårdens frivårdsorganisation och personer intagna i häkte. Inom frivården ingår personer som är villkorligt frigivna, dömda till skyddstillsyn eller avtjänar sitt fängelsestraff i form av intensivövervakning med elektronisk kontroll samt dömda till villkorlig dom med samhällstjänst.

År 2007 togs cirka 9 850 personer in i anstalt, vilket är en minskning med 6 procent jämfört med år 2006. Antalet personer som var inskrivna i anstalt den 1 oktober år 2007 var cirka 5 300, vilket är en minskning med 5 procent jämfört med föregående år. Sedan år 1975 har antalet intagningar ökat från 10 900 till en högsta nivå år 1988 på cirka 16 100, för att därefter minska till dagens nivå. Under åren 1990–2007 minskade antalet intagningar med 38 procent. Under motsvarande period ökade antalet personer som var inskrivna den 1 oktober med 18 procent. En förklaring till att de inskrivna ökat medan intagningarna minskat är att andelen som döms till längre fängelsestraff har ökat.

År 2007 var antalet personer – dömda till skyddstillsyn eller villkorligt frigivna – som påbörjat övervakning inom frivården cirka 12 700. Jämfört med år 2006 var det en minskning med 3 procent och jämfört med år 1998 var det en ökning med 8 procent.

Antalet personer, som skrivits in i häkte år 2007 var cirka 1 730, vilket var en minskning med 8 procent jämfört med år 2006 och en ökning med 24 procent jämfört med år 1998.

Återfall i brott

Statistiken över återfall i brott redovisar andelen personer som återfaller i brott efter en lagföring. Statistiken beskriver inte den faktiska andelen återfall bland lagförda personer, utan enbart återfall i brott som kommit till rättsväsendets kännedom och lett till en lagföring (registrerat återfall).

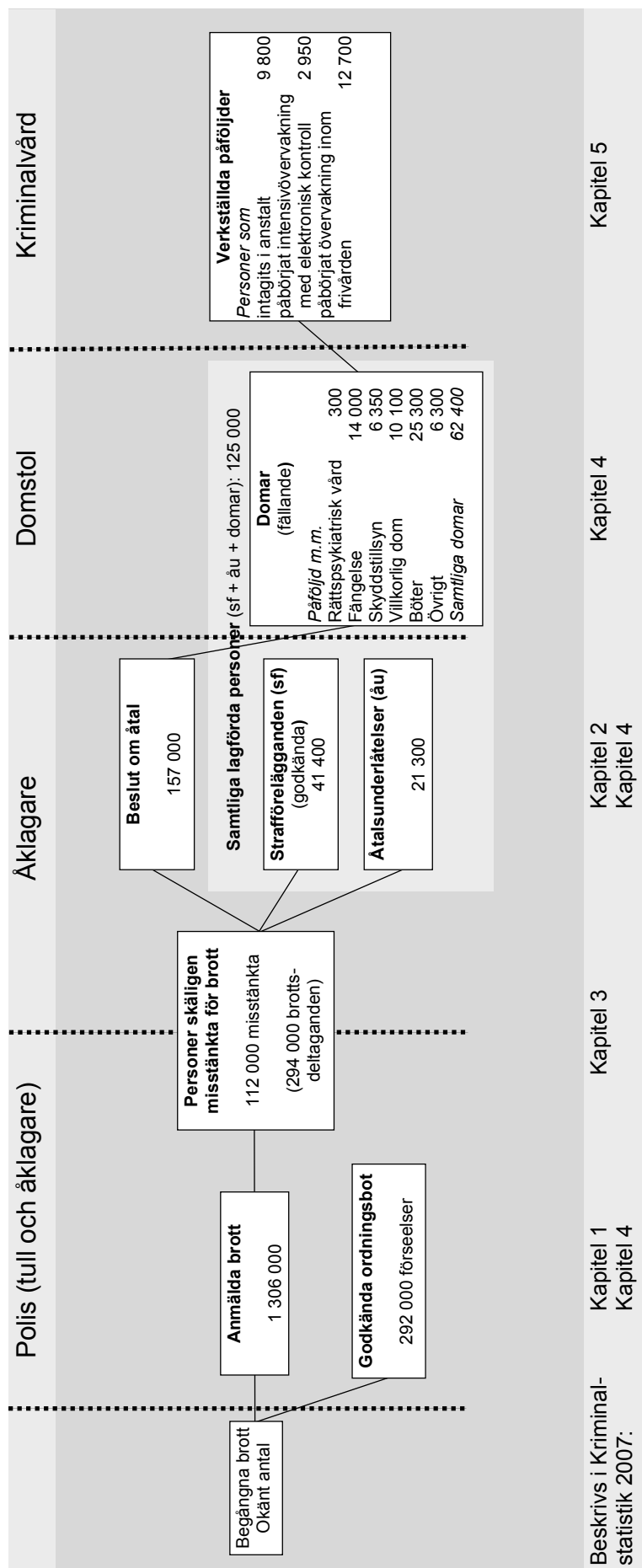
Bland de personer som lagfördes för brott år 2002 återföll 24 procent i ett nytt lagfört brott inom ett år från ingångslagföringen och 38 procent inom tre år från ingångslagföringen. Andelen återfall inom ett år minskade med 1 procentenhet jämfört med föregående år, medan och andelen återfall inom tre år var oförändrad.

Andelen lagförda personer som återfaller i brott uppvisar relativt små variationer från år till år. Under perioden 1991–2002 har andelen lagförda personer som återfaller i brott inom ett år varierat mellan 20 och 25 procent och andelen lagförda personer som återfaller i brott inom tre år varierat mellan 32 och 38 procent.

Trots de små variationerna i andelen återfall syns en viss nivåförhöjning under andra hälften av 1990-talet. Mellan åren 1991–1994 uppgick andelen lagförda personer som återföll i brott inom ett år från ingångslagföringen till i genomsnitt 21 procent. Under åren 1995–2002 var motsvarande andel i genomsnitt 23 procent. För en treårig uppföljningsperiod uppgick andelen återfall på i genomsnitt 33 procent under åren 1991–1994, jämfört med ett genomsnitt på 36 procent under åren 1995–2002.

Översikt över rättsprocessen år 2007

Outline of the judicial process 2007

I översikten visas några sammanfattande uppgifter (avrundade siffror) från Kriminalstatistik 2007. De beskriver vad som har inträffat i olika delar av rättsprocessen under år 2007. Uppgifterna avser inte att redovisa ett "rättsflöde". En sådan jämförelse är inte möjlig då de olika siffrorna bygger på olika enheter och definitioner (se läsanvisningar). "Utlödet" ur systemet, det vill säga de brott och insatser som inte lett till vidare åtgärder, redovisas inte i denna översikt.

English summary. Crime statistics 2007

Editor: Leif Petersson

Published by:

National Council for Crime Prevention (Brå)
P.O. Box 1386
SE-111 93 Stockholm
Sweden
Internet: www.bra.se

Reference:

Report 2008:17
ISSN 1100-6676, ISBN 978-91-86027-02-5

Available in Swedish from:

Fritzes kundservice
SE-106 47 Stockholm
Sweden

Swedish statistics and international comparisons

Comparisons between countries that are based on their individual crime statistics require caution since such statistics are produced differently in different countries. Criminal statistics do not provide a simple reflection of the level of crime in a given country. They are influenced by both legal and statistical factors, and by the extent to which crime is reported and registered. These factors can vary from one country to another. There are no international standards for how crime statistics should be produced and presented and this makes international comparisons difficult.

The legal factors that influence criminal statistics include the way offences are defined in the relevant legislation, for example, as well as the rules and guiding principles that obtain for the work of the police and prosecutors.

The statistical factors that exert an influence include the principles that determine when a crime is recorded in the statistics. In some countries an event is only recorded in the criminal statistics if, after investigation, it can legitimately be considered a crime or where there is sufficient evidence that a crime has been committed. Swedish statistics, on the other hand, record all reported events as crimes even if some of them are later found not to have constituted criminal offences.

Every country has its own principles about what is to be recorded as a criminal act. In some countries, if several offences are committed on the same occasion, only the most serious of these will be recorded. In Sweden, the principle that is applied involves recording all the offences committed on a given occasion.

Methods of counting crime also vary from one country to another. Several offences of the same kind against a single victim will be counted in some countries as a single crime. By contrast, in Swedish criminal statistics every offence occurring under these circumstances is counted separately.

The statistical classification of different types of incidents also varies. This is true of attempted offences, for example, which are in Sweden counted together with completed crimes. In a number of other countries, attempted offences are either recorded separately or ignored for statistical purposes.

Criminal statistics are also influenced by public willingness to report crime, and by the efforts made by the police to deal with reported crime in the light of the way they prioritise different types of offences. This too may vary from country to country, making international comparisons more difficult.

The International Crime Victimisation Survey (ICVS) constitutes an alternative source of statistics for international comparisons of criminality. The Swedish findings from this survey are presented in report number 2001:18 from the National Council for Crime Prevention, entitled Crime in different countries.

Reported offences

In 2007 approximately 1,306,000 offences were reported to the police, the customs authority or the prosecution service. This represents an increase of seven percent by comparison with the figure for 2006. The major part of this increase is accounted for by an increase in the number of reported criminal damage and fraud offences. Violent offences (represented here by offences against Chapter 3 of the Swedish penal code, crimes against life and health)

increased by seven percent, whereas theft offences, which constitute the largest category of crimes in terms of their absolute number, fell by one percent by comparison with the figure for 2006. Violent offences are numerically dominated by assaults, which underwent a seven percent increase.

During the period between 1975 and 1990, the number of reported offences rose by 61 percent. The increase was relatively constant throughout this period. By contrast, the level of reported offences has since remained more or less stable. The number has increased within the majority of offence categories during the period between 1975 and 2007. Burglaries, including residential burglaries, constitute an exception to this general rule, however. Since the beginning of the 1990s, trends show an increase in levels of reported violent offences and sex crimes, whereas the number of reported thefts, such as car thefts, and residential and other burglaries, has declined.

Reported violent offences are numerically dominated by assaults. Over the course of 2007, a total of more than 82,000 assault offences were reported, which constitutes an increase of seven percent by comparison with the figure for 2006. Assaults on women increased by approximately five percent to almost 26,900 reported offences. In addition, there were a total of 2,500 reported cases of violation of a woman's integrity – which represents an increase of five percent by comparison with the number reported in 2006. Assaults on men underwent a seven percent increase to almost 45,800 reported offences. Reported assaults on children up to six years of age increased by 13 percent to slightly more than 1,550 offences in 2007. The number of reported assault offences against children aged between seven and fourteen (almost 8,100 offences) increased by eight percent by comparison with the figure for the previous year. The number of reported assault offences against both children and adults has increased since 1975 and today lies at a level that is nearly four times that of the 1975 figure.

Almost 12,600 sex crimes were reported in 2007, which represents an increase of three percent by comparison with the number reported in 2006. There was an increase in the number of reported rape offences, which rose by 13 percent to 4,750. In contrast, the number of reported crimes of sexual coercion, exploitation etc. decreased by eight percent by comparison with the figure for 2006.

In 2007, the number of reported robberies increased by one percent by comparison with the figure for 2006 to just below 8,700. Over the period between 1975 and 2000, this figure increased from just over

2,300 to 9,000, subsequent to which the level has stabilised. Robberies against the person, i.e. those perpetrated against private individuals, which comprise about 73 percent of reported robbery offences, decreased by one percent to 6,250 in 2007. Five percent (285) of these robberies against the person were committed abroad but reported in Sweden. A total of 810 robberies of shops and stores were reported in 2007, which constitutes an increase of ten percent by comparison with the number reported in 2006. At the same time, 68 bank and postal robberies were reported in 2007, a figure which represents twelve fewer robberies of this kind by comparison with the previous year. The trend in reported robberies of shops and stores has been on the increase since the beginning of the 1980s. A total of approximately 4,600 violent offences against public servants (police, security officers etc.) were reported in 2007. This represents an increase of seven percent by comparison with the number reported in 2006.

Slightly over 576,000 theft offences were reported in 2007, which represents a reduction of one percent in relation to figure for the previous year. This category of crimes accounts for 44 percent of the total number of reported offences. The number of reported theft offences increased between 1975 and 1990, at which point the figure reached a peak. Subsequent to this point, the number of theft offences has declined and now lies at a level that is 22 percent lower than that recorded in 1990. Slightly over 32,000 car thefts were reported in 2007, along with nearly 95,200 thefts from motor vehicles. The number of car thefts declined by twelve percent, and the number of thefts from motor vehicles by eleven percent by comparison with the figures for 2006. The number of reported car thefts peaked in 1990. Since then the number of such offences has fallen by approximately 58 percent.

A total of slightly over 16,900 residential burglaries (thefts committed in connection with break-ins) were reported in 2007, which represents an increase of thirteen percent by comparison with the figure for 2006.

The number of reported fraud offences increased by 35 percent to almost 77,700 crimes, partly due to increased levels of control introduced at the regional social insurance offices.

Reported criminal damage offences increased by a total of 35 percent, to 179,000 crimes. The number of reported incidents of graffiti on the public transport system more than doubled, for example.

In addition, reported drug offences and road traffic offences increased to approximately 80,240 and

71,500 offences respectively. Drink driving offences dominated among the traffic offences. Drug offences and drink driving offences are examples of offence types where the number of recorded crimes increases in line with increased levels of police activity in these areas.

Cleared offences

Approximately 436,000 offences were cleared-up in 2007, which represents an increase of 20,000 offences, or five percent, by comparison with the figures for 2006. A total of 1,306,000 offences were reported in 2007. Thus in 2007, the number of cleared offences in relation to the number of reported offences, also known as the *clearance rate*, amounted to 33 percent. The corresponding figure for 2006 lay at 34 percent. The clearance rate fell from a level of around 35 percent during the 1970s to approximately 25 percent during the mid-1990s. Over recent years it has once again increased by a few percentage points. Of the offences cleared during 2007, the majority (approximately 73 percent) were reported during the same year, 23 percent had been reported in 2006, and the remaining four percent had been reported during previous years.

The concept of clearing-up crime has its roots in police practice and either involves a person having been tied to the offence as a suspect or the offence having been cleared by some other means. Where a person has been tied to the offence, a clearance means either that the case has resulted in a court prosecution, that a summary sanction order (involving a fine) has been issued by the prosecutor, or that the prosecutor has issued a waiver of prosecution. Crimes cleared by this means are usually referred to as person-based clearances. In the remaining cases, the cleared offences have also been investigated to completion from a police perspective even if no perpetrator can be tied to the crimes in question. To take one example, it is possible that following the investigation of a reported offence, it may have been determined that the event did not constitute a criminal offence, a so-called “no-crime” decision, or it may be the case that the perpetrator has not reached the age of criminal responsibility and that the investigation cannot therefore be continued. Offences cleared by these means are referred to as technical clearances.

Of the 436,000 offences that were cleared over the course of 2007, 49 percent involved person-based clearances (214,000 offences) and 51 percent technical clearances (222,000 offences). The increase in cleared offences in 2007 is accounted for by an increase in technical clearances. Offences cleared by means of technical clearances increased by eleven

percent (21,700 offences). Offences cleared by means of person-based clearances decreased one percent (1,900 offences).

The crime structure among cleared offences differs from that among reported offences. This is a result of the fact that different categories of crime are cleared to a varying extent. The official statistics therefore provide a picture of the way in which cleared offences are distributed across different categories of crime. Theft offences constitute an example of a crime category characterised by a low clearance rate, while narcotics offences and drink driving offences constitute examples of crime categories with a high clearance rate.

As is the case with reported violent crime, the cleared violent offences are numerically dominated by assaults. In 2007, 14,400 assault offences were person-based cleared, which represents an increase of four percent by comparison with the figure for 2006. The number of reported offences has increased by more than the number of person-based clearances and therefore the person-based clearance rate has decreased from eighteen percent in 2006 to seventeen percent in 2007. The number of technical clearances increased by five percent (1,100 offences), which did not effect the technical clearance rate. Therefore the technical clearance rate is the same as it was in 2006, lying at 30 percent, and the total clearance rate decreased by one percentage point and stands at 47 percent in 2007.

A total of 39,000 theft offences (against Chapter 8 of the Swedish penal code) were person-based cleared in 2007, which represents a decrease of three percent by comparison with the number cleared in 2006. The number of reported theft offences has decreased and therefore the person-based clearance rate is the same as it was in 2006, at seven percent. In general, the rate of person-based clearances is low for theft offences (with the exception of thefts from shops and stores) since witnesses to incidents of this kind are a rarity. The number of technical clearances decreased five percent by comparison with the figures for 2006. This means that the technical clearance rate increased by one percent and stands at eight percent in 2007. The total clearance rate increased by less than one percentage point and is therefore the same as it was in 2006, lying at fourteen percent. Since 1975, the clearance rate for theft offences has declined from nineteen percent to stand at fourteen percent in 2007. The total number of cleared theft offences has also declined over this period.

Approximately 157,000 offences were cleared in 2007 by means of a prosecutor’s decision to pro-

secute. A decision to prosecute also constitutes the most common form of decision arrived at in connection with the clearance of crime. Approximately 36 percent of the total number of cleared offences were cleared by means of such a decision in 2007. Other types of prosecutor's decision included among person-based clearances include decisions to issue summary sanction orders (involving a summary fine), which accounted for eight percent of the total number of clearances, and decisions to issue a waiver of prosecution which accounted for five percent of clearances.

Persons suspected of offences

A total of almost 112,000 individuals were registered as suspects in connection with criminal offences over the course of 2007. This represents an increase of two percent by comparison with the previous year. The increase relates mainly to persons suspected of *theft offences*, *drug offences* and *assault*. From the mid-1970s and up until 1993, the number of registered suspects rose from 81,200 to peak at 110,800 in 1993. Over the following years, the number of registered suspects fell, but has now once again undergone an increase. Since there has also been an increase in the size of the population that has reached the age of criminal responsibility (fifteen years), the increase in the number of registered suspects becomes smaller when it is viewed in relation to this population trend.

In 2007, only 20 percent of all those individuals suspected of offences were suspected in connection with *theft offences*, a figure that may be compared with the fact that theft offences accounted for approximately 50 percent of the total number of reported crimes. A large proportion of registered suspects were also suspected in connection with *motoring offences*, *crimes against the person* and *drug offences*. In 2007, persons suspected in connection with motoring offences accounted for twenty percent of registered suspects, persons suspected in connection with crimes against the person accounted for eighteen percent and those suspected of drug offences accounted for fourteen percent of the total number of registered suspects.

Between the year 2006 and the year 2007 the number of persons suspected in connection with offences increased in age-groups. The largest increase is found among suspects aged 15-17 years. The lowest age at which an individual can be registered as a crime suspect is the age of criminal responsibility, which in Sweden is fifteen years. In 2007, approximately 28,200 persons aged between fifteen and twenty

were registered as suspects. As a proportion of all those registered as suspects in connection with criminal offences in 2007, these youths account for 25 percent of the total whilst at the same time accounting for ten percent of the population. Among older age-groups, persons aged fifty or over accounted for sixteen percent of registered suspects and fully 45 percent of the population in 2007. Thus the number of registered suspects in relation to population size is greater among younger age-groups than it is among older segments of the population. Among registered youth suspects aged between fifteen and twenty, theft offences constitute the most common offence type, whereas theft and traffic offences are the most common offence types among those aged over twenty.

The majority of those suspected of offences are men. In 2007, men accounted for 80 percent of all those registered as suspects in connection with crime. The *proportion* of women among all those suspected of offences increased successively from thirteen to nineteen percent over the period between 1980 and 1996. Subsequent to this point, the proportion of registered suspects comprised of women has remained relatively stable at a level of around eighteen to twenty percent. In 2007, almost 22,200 women were registered as suspects, which represents an increase of two percent by comparison with the figure for 2006.

Persons found guilty of offences

Statistics relating to persons convicted of offences present those determined to be guilty of crimes either by the courts (county court convictions) or by prosecutors (via the issuance of summary sanction orders or waivers of prosecution). In the year 2007, approximately 125,200 individuals were determined to be guilty by means of one of these so-called conviction decisions issued by the courts or the prosecutor. This constitutes an increase of almost 5 percent by comparison with the figure for 2006. A substantial part of this increase related to persons accepting a summary sanction order, or persons issued waivers of prosecution, with the size of this group undergoing a six percent increase (3,800 persons) over the course of the year. The number of individuals convicted in courts also increased by three percent (1,700 persons) in 2007.

Since 1975, the number of persons convicted of offences has fallen by more than 60 percent. The greatest reduction came at the end of the 1970s in connection with the decriminalisation of public drunkenness. Over the subsequent period, the trend

has been more stable, but there has nonetheless been a continuous reduction in the number of persons found guilty of offences. In part, this reduction is due to the fact that certain offences have with time come to be actioned by means of summary (police) fines which are presented separately in the conviction statistics. Part of the fall in the number of persons found guilty of offences, and in particular during the period 1994–1996, should also be viewed in relation to the fact that the number of cleared offences has also fallen over this period.

Traffic offences constitute the most common category of offences among those for which a finding of guilt has been registered. In 2007, offences against various road traffic statutes accounted for 37 percent of the principal offences recorded in connection with findings of guilt. The next most common category is comprised of *theft offences*, which accounted for 19 percent of findings of guilt in 2007.

Fines issued either by the courts or by the prosecutor constitute the most common form of sanction. In 2006, 53 percent, or approximately 65,000 of the persons found guilty of offences were given a fine as their principal sanction. In addition, approximately 292,000 persons received summary fines issued directly by the police. Approximately eleven percent (slightly under 14,200 persons) were sentenced to a *prison term* in 2007. The most common sentence lengths involved a prison term of *at most one month* (29 percent of those sentenced to prison) and *more than two but no more than six months* (26 percent of those sentenced to prison) respectively. Approximately 1,000 persons, or seven percent, were sentenced to a prison term of over two years, of whom twelve received life sentences. A total of approximately 90 youths were sentenced to a term of youth custody in 2007, a sentence which since 1999 has largely replaced the use of prison terms for youths up to eighteen years of age.

A legislative change introduced on 1 June 2007 has meant that the sanctions youth care and youth service, previously included under *remand into the care of the social services*, have now become separated sanctions. A total of approximately 4,300 youths were sentenced to youth care and youth service in 2007. This constitutes an increase of almost 1,100 persons by comparison with the figure for *remand into the care of the social services* in 2006.

In 2007, slightly over 10,100 persons received a *suspended sentence* as their principal sanction, of which 39 percent (just under 4,000 persons) received this sanction in combination with *community service*. The number of persons being given a suspended

sentence or placed on probation in combination with community service has increased continuously since these sanctioning forms were introduced in 1993 and 1999 respectively.

Men and women accounted for 83 and seventeen percent respectively of those found guilty of offences in 2007. Since 1998, the proportion of women has increased from thirteen to seventeen percent. Youths aged between fifteen and twenty comprised approximately 22 percent of those found guilty of offences in 2007. In relation to the proportion of the population accounted for by this age-group, such youths are over-represented among those found guilty of offences by comparison with the members of other age-groups.

The Prison and Probation Service

Over the course of the year 2007 a total of approximately 9,850 individuals were *admitted* to prisons, which constitutes a decrease of six percent by comparison with 2006. In 1975 a total of approximately 10,900 individuals were admitted to prisons. The highest level was recorded in 1988 (approximately 16,100).

The number of *inmates* in prison service institutions (on 1st October) was approximately 5,300 in 2007, which is five percent less than in 2006. The level is now 29 percent higher than it was in 1998.

Of those admitted to prisons during the year 2007, almost one-fifth had been sentenced for theft offences. Around one-fifth had also been sentenced for crimes against the person (15 percent), drug offences (20 percent) and road traffic offences (17 percent). Assault offences dominated among the crimes against the person and drink driving offences dominated among the traffic offences.

The majority of those admitted to prisons are men. In 2007, men accounted for approximately 93 percent of the total number of prison inmates. The proportion of inmates comprised of women has increased from six to seven percent over the last ten years. The number of female inmates has varied between 540 and 780 during this same period.

Men constitute the majority of those admitted to prison in connection with all offence types. The proportion of men is greatest among those inmates sentenced for sexual offences and crimes against life and health. The proportion of males among those admitted to prison for these offence types varied between 99 and 96 percent in 2007. The proportion of women is greatest among inmates sentenced for crimes against the public. The proportion of women

were 15 percent of the inmates sentenced for these crimes.

Forty percent of those admitted to prison in 2007 were aged 40 or over, 41 percent were aged between 25 and 39 and 13 percent were aged between 21 and 24 years. Youths aged 20 or under accounted for slightly over five percent of admissions in 2007. Looking instead at those admitted to prison per 100,000 of population in the respective age groups, the distribution is different. On this basis, the dominant age group comprises persons aged 21 to 24 years, with 293 prison admissions per 100,000 of population, as compared with 84 admissions per 100,000 of population among those aged 40 years or over.

Approximately 2,950 individuals served their prison sentence by means of intensive electronic supervision in 2007, which constitutes a decrease of two percent by comparison with 2006, and 583 individuals were placed in the electronic monitoring pre-release programme. There were approximately 1,750 individuals placed in remand centres on 1st October 2007. Of these, 82 percent were under detention awaiting trial or during ongoing criminal investigations and one percent were under arrest or otherwise in police custody. Approximately 240 persons were serving a prison sentence in remand centres, which is about the same level as 2006.

In 2007 approximately 12,300 persons entered the supervision of the probation service. This represents a decrease of three percent by comparison with the figure for 2006. Approximately 6,700 persons (53 percent) were sentenced to probation and more than 5,950 persons (47 percent) were conditionally discharged.

Recidivism

The statistics show that the proportion of those convicted of offences that reoffend has been stable from year to year but has increased somewhat over the period 1991-2002. An average of 22 percent of those convicted for offences between 1991 and 2002 reoffended within a year of the initial conviction. The proportion reoffending within a three year follow-up period was approximately one-third (an average of 35 percent). This means that in slightly over half of the cases of recidivism noted within a three-year period, the first reoffence occurs within a year of the initial conviction.

The recidivism rate is higher among men convicted of offences than it is among convicted women. Of all the women convicted in 2002, only seventeen percent

reoffended within a year, by comparison with 26 percent of the men. This difference between the sexes remains when attention is instead focused on a three year follow-up period. The proportion of women that reoffend within three years lies at 27 percent whereas the corresponding proportion is 40 percent among the men. This difference in the recidivism rate between men and women has not changed over the period 1991-2002.

Recidivism rates were of a similar size among those aged 18-20, 21-24, 25-29 and 40-49. The proportion of reoffenders is more or less the same among persons aged between 18 and 49 convicted of offences. Among those convicted of offences in these age-groups, the recidivism rate lay at between 40 and 42 percent over the course of a three year follow-up period, and between 25 and 28 percent within one year. The risk for recidivism is somewhat lower for persons aged between 15 and 17, by comparison with those aged between 18 and 49. Of those convicted in 2002, 37 percent of those aged fifteen to seventeen reoffended within three years. Among convicted persons aged 50 and over, the recidivism risk declines with increasing age. The recidivism rates in different age groups were almost the same for those convicted in 2001.

The statistics show that the recidivism rate increases with levels of prior involvement in crime among persons convicted of offences. The term prior involvement in crime here refers to the number of previous convictions during a ten year period prior to the initial conviction at the start of the observation period. Of those convicted in 2002 with no prior convictions, i.e. first time offenders, 19 percent reoffended within a period of three years, as was also the case among first time offenders convicted in 2001. The corresponding proportion among convicted persons with one or two prior convictions amounted to 38 percent. Of those convicted in 2002 with more than ten prior convictions over the previous ten years fully 89 percent reoffended. The recidivism rate for groups of convicted persons with different levels of prior involvement in crime has not changed during the period 1991-2002. The group comprised of those with the highest levels of prior convictions is relatively small, however. During the years 1991-2002, the number of convicted persons with at least ten prior convictions amounted to between 5,600 and 6,700. By comparison, the number of first time offenders amounted to between 34,900 and 59,700 persons over the course of this same period.